

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

Cap. j. De irregularitate ex homicidio voluntario iniusto proveniente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

DE IRREGVLARITATIBVS EX DELICTO PROVENIENTIBVS.

Liber Septimus.

Authores de Irregularitate tractantes vide in præludio Libri Sexti.

De Irregularitate ex Homicidio voluntario iniusto proueniente. Cap. I.

S Y M M A R I V M.

- 1 Homicidium quidam proprie sit.
- 2 Abortum causans antequam partus animatus sit, nec homicida, nec irregularis est.
- 3 Partus, si masculus sit, die quadragesimo, si vero femininus, octuagesimo die animatur.
- 4 Homicidium iniustum contra septimum Decalogi præceptum est.
- 5 Homicida omnis, vel mutilator iniuste post baptismum irregularis est.
- 6 Homicidium voluntarium, vel casuale, etiamsi occultum sit, irregularitatem inducit.
- 7 Mutilans seipsum, quamuis id recta intentione faciat, irregularis est.
- 8 Homicidium iniustum, & iustum qualiter inter se differant.
- 9 Homicidium iniustum duplex est, voluntarium, & casuale.
- 10 Voluntarium quidam sit, & quis voluntarie agere censetur.
- 11 Voluntas qualiter in actum homicidij tam directe, quam indirecte ferri possit.
- 12 Casualis effectus duplex est, scilicet, simpliciter, & secundum quid, & quid uterque sit, & quomodo ab effectus fortuito differat.

Inter alia multa delicta, quibus in iure Canonico Irregularitas imposita est, merito annumeratur homicidium, seu mutilatio illicita, cum per huiusmodi homicidium vita hominis sublata sit; definitur enim homicidium corporis humani animati occisio, vt docet S. Augu. lib. 19. contra Faustum, cap. 23. & refertur in ca. Homicidium; de pœn. dist. 1. & idem S. Aug. lib. 1. de lib. arbitrio, c. 4. & habetur in c. si homicidium, 23. q. 5. vnde qui corpus mortuum percuteret, aut corpori inanimato caput, aut membrum abscinderet, nec homicida verè esset, nec irregularis, etiamsi animum haberet eum occidendi, si eum viuum comperisset, vt latius docent Arch. in cap. periculosè, de pœn. dist. 1. & cap. vit. 15. quæst. 1. & Felin. in ca. sicut dignum, de homicid. & DD. in cap. sicut ex litera, & in cap. si aliquis, tit. eod. Tabiena, verbo Irregularitas, 3. §. vlt. Marun. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. pag. 365. col. 1. Albert. Trocius lib. 2. de vero, & perfectio Clerico, c. 20. num. 7. & Couar. in Clem. Si furiosus, par. 2. in princip. num. 1. de homicid. & Ludouic. Carrer. in pract. crimin. tit. de homicidio, §. 1. num. 21. & 22. & alij omnes, quos ca. 16. libri præcedentis ad hoc propositum enumerauimus. Qua etiã de causa, qui causat facere abortiuum antequam partus sit animatus quocunque modo talis abortus procuraretur, siue cum herbis, siue quibuscunque medicinis, talis nec ho-

micida est, nec irregularis censetur, quamuis grauius peccet, vt expresse tradunt S. Thom. 2. 2. quæst. 64. ar. 8. ad 2. & Scholastici 4. dist. 31. DD. & glos. in cap. si aliquis, in verbo, vt homicida. & DD. & glos. in capit. sicut ex literarum, in verbo viuificatus, de homicid. DD. & glos. in cap. Consultuisti, in verbo per abortum 2. quæst. 5. & DD. in cap. 1. quæst. 12. de homicid. Summa Astens. par. 2. lib. 6. tit. 14. art. 8. quæst. 11. & 12. Zaccharias in annotationibus ad Pænorin. in cap. Quæsitum, de tempor. ordin. Alber. Trocius lib. 2. de vero, & perfectio Clerico, cap. 14. num. 6. Ludouic. Carrer. vbi supra, §. 1. num. 24. & Couar. in Clem. si furiosus, par. 2. §. 3. num. 1. de homicid. Alphons. Vivald. tract. de irreg. num. 230. & 231. Cosmus Philiarthus de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. cap. 11. §. 1. Et quamuis varient authores, quando partus sit animatus * siquidem Arist. li. 7. hist. animal. cap. 3. & 9. & Plinius lib. 7. cap. 6. putat in femineo partu animam die nonagesimo infundi, & Auicenna lib. 9. de natura animal. cap. 3. vult marem animari trigesimo die, S. Augustinus autem animari vult diebus quadraginta sex; communis tamen DD. opinio est, scetui masculo infundi animam die quadragesimo, id quod etiam fatetur Arist. & Plinius, quod intelligitur post susceptum semen, & S. Augustinus exponi potest de formatione plæna & apparenti in 46. diebus, sicut & Auicenna intelligi potest de die 30. nimirum a tempore, quo femina sentit grauedinem, coagulato iam semine, quod contingere solet octo, aut decem diebus elapsis post concubitum; feminae verò infunditur die octuagesimo, vt venot opinio tradit.

Illud autem aduertendum est, per homicidium hoc in loco intelligi occisionem hominis, prout est contra iustitiam proximo debitam facta, scilicet, vt est delictum contra quintum Decalogi præceptum, commissum; & hoc modo homicidium committi potest opere, vel mandato, vel consilio, vel auxilio & fauore, vel cooperatione aliqui, vel permissione, vel approbatione, & complectitur quocunque ministros, aut officiales, quorum actiones ipso iure in homicidium, vel membri abscissionem dirigitur, de quibus omnibus agendum est. Vbi etiam vt supra diximus, per mutilationem intelligitur membri alicuius abscissio; per membrum autem intelligitur, id quod habet officium in corpore per se separatum ab alijs; per homicidium verò intelligitur occisio iniusta cuiuscunque hominis, siue pagani, siue Iudæi, siue excommunicati, siue benedicti, vt de pagano habetur in cap. Clericum, dist. 50. & de his Clericis, dist. ead. & de excommunicatis habetur in cap. excommunicatorum, 23. quæst. 5. vbi licet excommunicatus

A D D I T I O.

* Adde. In dubio autem, id est, non apparente, an factus sit masculus, vel femina, tunc post quadraginta dies fetus censendus est animatus anima rationali. Et ideo causans abortum in fetu post tempus illud animato dicitur homicida, & irregularis, & ita seruari in sacra penitentia restantur omnes.

si videtur ab homicidio, qui occidunt excommunicatum, id tamen intelligitur solum quoad peccatum, si id facit zelo Catholice fidei, ut ibi Urbanus Papa II. docet: ab irregularitate tamen non excusantur, ut Maiol. lib. 5. capit. 4. in princip. num. 1. & communiter DD. tradunt.

Regula generalis igitur in hac materia est, irregulares sunt quotquot sunt homicidae, vel mutilatores iniuste occidentis, vel mutilantes, id est, quotquot vel mortem inferunt, vel membrum amputant contra quintum Decalogi preceptum, dummodo is, qui occidit, vel mutilat id faciat post baptismum, ut habet communis DD. opinio. Notandum tamen placet, quod Nauar. in Man. cap. 27. num. 2. 19. & Martin. Ledesin. 2. 4. quaest. 26. artic. 6. tract. de irregu. pag. 365. colum. 1. dicunt irregularitatem esse eum, qui concurrit in causa finalis ad homicidium. Si enim intelligunt proprie causam finalem, sic certum est, quod is, cuius gratia mutilatio, aut homicidium committitur, non est irregularis dummodo non concurrat aliquo modo ex illis, qui his verbis numerantur.

Infans, consilium, consensus palpo, recursus, Particeps, Mucus, non obiens, non manifestans.

Neque enim exemplum ab eis allatum, de eo scilicet, qui promittit premium, aut receptionem deformati, vere & proprie de causa finali intelligi potest, cum hic ponitur consilium, & consensus, tanquam causa efficiens moraliter loquendo, quam in genere causae finalis, ad huiusmodi homicidium, aut mutilationem concurrere censetur.

Intelligitur etiam haec Regula, non solum quando homicidium publicum, & manifestum est, sed etiam si sit occultum, dummodo sit voluntarium, vel casuale in ijs casibus, in quibus homicidium casuale hanc irregularitatem inducit, ut infra dicemus: quantumvis enim occultum sit, semper impedit ne promoueri possit, argum. eorum, quae tradunt glo. & DD. in cap. ex tenore, & cap. sine de tempor. ordin. & glo. & DD. in cap. inquisitionis, de accusat. Sylu. in verbo Homicidium, 3. quaest. 8. vers. Quartum. Maiol. lib. 5. cap. 4. in princip. num. 2. & Concl. Frid. Sess. 14. de reform. cap. 7. & Sess. 24. de reform. cap. 6. Nauar. in Man. cap. 27. numero 194. versicul. Sexto, & versicul. Septimo, & num. 239. versicul. Secundo. Martin. Ledesin. 2. 4. quaest. 26. artic. 2. de irreg. pag. 366. colum. 1. §. Anton. 3. par. tit. 29. ca. 2. §. penult. Covar. in Clem. Si furiosus, par. 2. §. 3. num. 4. de homicid. & Henriquez lib. 1. §. 2. & cap. 5. §. 2. Cordula. lib. 1. quaest. 35. & casu 41. quicquid Alphonsus a Castro lib. 2. de potest. leg. pgn. cap. vlt. versicul. Tertia principalis Conclusio falsò putat, nullam in hac specie contrahi irregularitatem ex homicidio occulto, quod probatur in 30 potest aliter, quam ex ipsius homicidae confessione.

Et denique intelligitur non solum quando quis alterum occidit, aut mutilat, sed etiam quando seipsum mutilat, quia cum nemo membrorum suorum Dominus sit, irregularis est, qui seipsum mutilat, quamuis id recta intentione fiat: sicut, qui seipsum castrat, ad melius seruandum castitatem, cap. si quis abscedit, & cap. Hi qui, distin. 5. §. 5. & facimus, quae tradunt S. Thom. 2. 2. quaest. 64. artic. 5. Sylu. verbo Homicidium 1. quaest. 1. Martin. Ledesin. 2. 4. quaest. 26. artic. 2. de irreg. pag. 364. colum. 4. Nauar. in Man. cap. 27. numero 219. §. Tertio, versicul. Seipsum. Maiol. lib. 5. capit. 4. in princip. num. 5. Alphonsus Vinald. tract. de irregu. num. 201. Summa Corona, tit. eod. num. 9. Cosmus Philarchus lib. 4. cap. 11. §. 2. Sebast. Medices par. 2. tit. 9. quaest. 34. §. 1.

Haec autem irregularitas ex homicidio iniusto differt a superiori, illa enim dicitur irregularitas ex defectu lenitatis, haec ex delicto homicidij; Illa contrahitur ex morte alteri illata, vel mutilatione absque vlla culpa, ut contrahitur iudex per sententiam mortis, aut mutilationis, & miles, qui in bello iniuste occidit: haec vero semper contrahitur cum peccato: Illa est facilius ad dispensandum, haec vero difficilius multo, ut notat Nauar. in Manu. capit. 27. num. 218. quamuis post Conc. Trid. Sess. 24. de Reform. cap. 6. in illa Episcopus dispensare non possit, in hac autem poterit,

si homicidium occultum sit. Et licet utraque irregularitas ex homicidio contracta satis antiqua sit, haec tamen antiquior est, quae ex voluntario homicidio nascitur; nam Exod. 21. proponitur his verbis: Si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab altari meo euellens eum, ut moriatur. Cuius verba transcribit Concil. Trident. Sess. 14. de Reform. capit. 7. id quod etiam apud Gentiles in vsu fuit, qui ut auctor est Seneca. lib. Declam. cap. 1. homicidas a Sacerdotio expellebant quem refert Maiol. lib. 5. cap. 48. in princip. num. 1. eosque Concilium Trid. Sess. 14. de Reforma. cap. 7. ab omni beneficio, etiam simplici, & ab omni ordine, & officio Ecclesiastico excludit, & hoc tam in foro interno, quam externo, quamuis occultissimum sit, ut ex d. ca. 7. iuncto cap. 6. Sess. 24. de Refor. colligit Maiol. vbi supra.

Homicidium vero iniustum, ex quo irregularitas iure Canonico contrahitur, est duplex, vnum dicitur *Voluntarium, alterum Casuale*; Rursus voluntarium aliud est simpliciter, & directè: aliud secundum quid, indirectè, seu reductiue; Similiter Casuale, aliud simpliciter, & directè: aliud secundum quid, seu indirectè.

Illud dicitur *Voluntarium* ex Arist. 3. Ethic. capit. 1. & S. Thom. 1. 2. quaest. 6. artic. 1. quod procedit ab aliquo principio intrinseco seipsum mouente: sicuti violentum est illud, quod procedit a principio extrinseco, nihil conferente passo. Hinc constat actum voluntarium esse illum, qui in se est ab agente intentus, non potest autem esse intentus, nisi cognitus, ideoque in effectibus moralibus erit, & dicitur effectus voluntarius simpliciter, & directè, qui simpliciter, & absolute intenditur ab agente. Is vero secundum quid, & indirectè voluntarius dicitur, qui licet non sit intentus ab agente in seipso, intentus tamen est in sua causa. Potest enim voluntas ferri in actum homicidij tam directè, quam indirectè; Directè quidem, & per se fertur voluntas in homicidium, quando quis habet animum occidendi, ut qui intendit occidere Petrum, & haec est vera, & propria malitia, & peccatum homicidij; Indirectè vero & secundum quid fertur voluntas in homicidium, quoties fertur in id, ex quo immediatè, & per se sequitur homicidium, ut ad propinationem veneni, mors: ad percussionem praegnantis, abortus: ad grauem percussionem in capite, aut iuxta cor, mors: ad applicationem ignis homini viuo, eius combustio & interitus, applicans enim causam, quae naturali vi est causa mortis, moralis causa mortis censetur. Quamuis enim ex eo quod voluntas non fertur directè, sed indirectè in homicidium, minuatur aliquantulum culpa, ex S. Thom. quaest. 64. artic. 8. & Covar. in Clem. Si furiosus, par. 2. §. primo, num. 1. de homicid. non tamen exinde tollitur irregularitas: ut verbi gratia quamuis voluntas directè, & per se fertur ad percussionem, propinationem veneni, percussionem praegnantis, & non ad occisionem, aut abortum, si ex ea propinatione, aut percussione sequatur mors, culpa non ita grauis est, ac esset si directè occisionem, aut abortum intendisset, nihilo minus tamen incurritur irregularitas: satis enim est, quod illud directè voluit, & intendit, vnde immediatè, & per se homicidium sequitur. Quoad rationem verò peccati, ut sciamus quantum fuerit indirecta, aut directa minus voluntas ad occidendum, considerare oportet modum percipientis, & instrumentum quo illatum est vulnus, ex eo scilicet quod, vel instrumentum aptius erit, vel qualitas vulneris magis propinqua ad homicidium, quod ex ipso vulnere immediatè subsecutum est: ex hoc enim sumitur praesumptio voluntatis, sed magis indirectè, vel minus ad ipsam occisionem.

Casuale autem simpliciter est ille effectus, qui nec in se nec in suo causa est intentus ab agente, qui potius dici debet fortuitus, quam casualis effectus: Casualis enim effectus dicitur respectu agentium sine cognitione, fortuitus verò effectus dicitur respectu agentium, qui cum cognitione operantur, & sic est casuale homicidium. Casualis effectus secundum quid, is est, qui aliquo modo est intentus, non quidem in se, sed in aliqua causa, & circumstantia. Quae omnia colliguntur ex doctrina S. Thom. 1. 2. quaest. 20. artic. 5. & 2. 2. quaestio. 64. articulo. 8. & Caietan. & alijs inter.

preſibus, & ibi Palud. 4. d. 2. §. 1. q. 3. artic. 2. & Couar. in Clem. Si fatioſus. par. 2. in principio. num. 2. de homicid. & aljs DD. communiter. Et hæc de irregularitate ex homicidio uoluntario in uoluerſum dicta ſunt, nunc de ſingulis eius modis agendum eſt.

De Irregularitate ex opere, & mandato, proueniente. Cap. II.

S Y M M A R I V M.

- 1 Homicidium iniuſte committere quis cenſetur.
- 2 Occidens hominem excommunicatum iniuſte, irregularis eſt.
- 3 Concurrens, ut cauſa propinqua mortis, aut abſciſſionis membri, irregularis eſt.
- 4 Iudex, Prætor, ac alij officiales iuſtitia, ad homicidium iniuſtum concurrentes, irregulares redduntur.
- 5 Percutiens mulierem prægnantem, ſi ſequatur abortus factus animati, irregularis eſt.
- 6 Mandans alicui ut ſeipſum, uel alium occidat, uel mutilet, ſecuto effectu, irregularitatem incurrit.
- 7 Mandans alicui ut aliquem uerberet illicitè, quamuis expreſſe prohibeat, ne occidat, uel mutilet, irregularis eſt, ſi mandatarius excedens mandatum percutiendo alterum occidat.
- 8 Mandans licitè alium percuti, aut uerberari, irregularis non eſt, ſi mandatarius excedens mandatum mutilet, aut occidat.
- 9 Dominus ſi ſeruo, aut pater filio dicat, caue ne occidas Petram, non tamen reuertaris domum, donec aliquid noui de te audiam, ſi cuncta morte, irregularis eſt.
- 10 Prælati, aut iudex dicens militibus, ite, & adducite mihi talem, uiuum, aut mortuum, ſecuta morte illius per manus militum, irregularis eſt.
- 11 Mandans alicui homicidium, qui aliàs illud commiſſurus erat, an, & quando ſecuta morte irregularis ſit.
- 12 Mandans aliquem occidi, aut mutilari, irregularis eſt, ſi ipſemet mandatarius occidatur.
- 13 Mandans homicidium fieri, ſi reuocet mandatum ſuum an, & quando irregularis ſit, ſi poſtea mandatarius occidat.
- 14 Mandati reuocatio, ut mandantem ab irregularitate excuſet, qualiter mandatario nota eſſe debeat.
- 15 Mandator, quouſque mandatum reuocat, in priori crimine quod mandauit, perſeuerare cenſetur.
- 16 Adulterium uxoris marito deſerens, ſi mors adulteræ ſequatur, an, & quando irregularis erit.

Inter alios modos, quibus homicidium iniuſte committitur, aut mutilatio, is eſt, qui factus, & opere exercetur, de quo hæc breuiter dicenda ſunt.

Primo. Quiſcunque occidit, uel membrum abſcindit homini uiuenti ſiue fideli, ſiue infideli, ſiue excommunicato, ſiue bannito irregularis eſt, non ſolum huius ſpeciei, quando id ſit iniuſte, ſed etiam illius alterius, quæ ex homicidio iuſto promanant, ut ex dictis conſtat.

Secundo. Quiſcunque ad homicidium iniuſtum, uel iniuſtam membri abſciſſionem concurrat, ut cauſa propinqua, irregularis eſt; erit autem cauſa propinqua, ex Nauar. in Man. c. 27. nu. 220. & Mart. Ledefm. 2. 4. q. 26. ar. 2. de irreg. pag. 365. col. 1. & Henriquez lib. 1. c. 16. §. 1. dictum, uel factum alicuius ſufficienter directum in tales effectus inde ſecutos, uel ſaltem, ut citius ſequantur.

Tertio. Iudices, Prætores, & alij Miniſtri, & Officiales iuſtitia, concurrentes in homicidium iniuſtum, uel membri abſciſſionem iniuſtam tanquam cauſa propinqua ſunt ir

regulares huius ſpeciei; unde Iudex, qui prætextu publicæ auctoritatis occidit illicitè, uel ob cauſam leuiorem, inuſte ad mortem, uel ad græuam penam, ex qua reus, iniuſte mutilatur, ſit irregularis huius ſpeciei, ex Nauar. cap. 27. num. 225. uerſ. undecimo, & Henriquez lib. 1. c. 14. §. 5. & qui in bello iniuſto pugnat, ſi aliquis occidatur ex Nat. ubi ſupra num. 224. & Henriquez d. c. 14. §. 5. quæ omnia ex ſe facta ſunt manifeſta, & communiter ab omnibus aſſeruntur.

Quarto. Qui percutit mulierem prægnantem, uel dat ei aliquid, ut faciat abortum, ſi ex huiusmodi percuffione, uel rei datione illa abortitur, irregularis eſt, ſi factus animatus fuerit, ſecus tamen ſi nondum animatus fuerit. Quod ſi dubium ſit an ex illa datione, uel percuffione ſecutus ſit abortus, uel ex alia cauſa, uel an fetus animatus fuerit, nec ne, tunc irregularis cenſeri debet, argumen. cap. ad audientiam, de homicid. Specul. tit. de Diſputa. §. iuxta, uerſicula item qui homini. Summa Piſanella, uerbo Homicidium, 4. uerſ. Quid ſi quis. Sum. Aſtenſ. par. 2. lib. 1. tit. 14. art. 8. quæſt. 1. 2. §. Anton. 3. par. tit. 29. c. 2. §. penult. Angelica, uerbo Homicidium 1. num. 7. Martin. Ledefm. 2. 4. quæſt. 26. artic. 2. de irreg. pag. 365. col. 1. Nauar. in Man. c. 27. nu. 223. uerſ. 6. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 1. nu. 4. Alphons. Viuaſd. tract. de irregu. num. 230. & 231. Coſmus Philarchus, lib. 4. capitul. 1. §. 1. Toletus lib. 1. inſtruct. Sacerd. capit. 29. §. Viuum, & Henriquez lib. 1. cap. 15. §. 6. Qui uero medicinas, aut uenena ſterilitatis præbuit, ita ut nec homo generare, nec mulier prolem concipere poſſit, irregularis non erit; ſicut, nec qui abortum ante animationem procurauit, ut præfati auctores Nauar. Ledefm. Angel. Anton. & Henriquez ubi ſupra, & Tabiena uerbo irregularitas 3. §. decimo quarto, & §. decimo quinto teſtantur, quicquid Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 1. num. 3. & 4. falſo dicat irregularem eſſe, qui ſterilitatem procurat, etiam ſi fetus non ſit animatus, & ſolum differentiam ponit in hoc, quod ſi fetus animatus fuerit, a ſolo Papa diſpenſatio petenda ſit, ſi uero animatus non erat, Episcopus diſpenſate poterit, uerum ut diximus, ſi fetus animatus non fuerat, nulla incurrit irregularitas.

Quoad Irregularitates ex mandato prouenientes hæc ſtatenda ſunt.

Primo. Præcipiens, ſeu mandans alicui, ut alium, uel ſeipſum occidat, mutilet, præcipiter, immergat, aut aliquid ſimile, ſecuto effectu, irregularis eſt, etiam ſi alter parendo rem ſtultiſſimam facit. Ratio eſt, quia ſic mandans uerè cauſa eſt illius effectu. Sic Specul. tit. de diſpenſ. §. iuxta, uerſ. ſed ſi aliquis, & ibi Jo. And. in addit. & Simon Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 7. & facit cap. Henricus, de Cler. p. 1. in duello.

Secundo. Præcipiens aliquem uerberari, uel percuti illicitè, quamuis expreſſe in iubeat, ne occidat, uel mutilet, irregularis eſt, ſi mandatarius excedens mandatum percutiendo, uel uerberando, alterum occidat, uel habetur in cauſa de homicid. lib. 6. Innoc. & Panorm. in cap. ad audientiam, numero 6. de homicid. Alberic. uerbo Homicidium 2. uerſ. Quid ſi mandauit Summa Aſtenſ. par. 2. lib. 6. tit. 14. ar. 8. quæſt. 26. Summa Piſanella, uerbo homicidium 2. uerſ. Quid ſi mandauit. S. Anton. 3. par. tit. 29. de irreg. cap. 2. §. 1. Angel. uerbo Homicidium 2. §. 10. Sylueſt. uerbo Homicidium 1. quæſtio. 7. uerſ. Tertium. Tabiena, uerbo irregularitas 2. §. ſecundo. Martin. Ledefm. 2. 4. quæſtio. 26. art. 2. de irreg. pag. 365. colum. 4. Nauar. in Man. capit. 27. num. 233. & num. 240. & conſil. 27. de homicid. Jacob. de Graſſ. lib. 2. cap. 64. num. 8. Alphons. Viuaſd. tract. de irreg. num. 260. & Couar. in Clem. Si fatioſus, par. 2. §. 1. numero. 2. de homicid. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 4. & 5. & ſi Henriquez lib. 1. cap. 14. §. 2. contrarium inſinuet. Cuius ratio dicitur in d. cap. ſina. quia in culpa fuit, & hoc euenire poſſe debuerit cogitare, unde mandans alicui ut uerberet Titium, uel cum eo rixetur, prohibendo ne occidat, ſi mandatarius Titium occidat, utique tam mandans, quam mandatarius irregularitatem incurrit, ex Tabiena, uerbo irreg. 2. §. 12. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 5. Et idem dicitur eſſe, ſi quis mandet illicitè alium capi, monendo ne occidat, & tamen mandatarius capiendo occidit. Ratio